

TRÉLAT (ULYSSE)

Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας διακεκριμένος γάλλος ἰατρός κ. Trélat, εἶνε ἡλικίας πενήτηκονταεπταετῶν, γεννηθεὶς ἐν Παρισίῳ τὸ 1828. Ἐγένετο διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων τὸ 1854, ὑφηγητὴς διὰ διαγωνισμοῦ ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ τὸ 1857, καὶ διετέλεσεν ἰατρός ἐν τισὶ τῶν πρωτίστων νοσοκομείων τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας. Διαρκούντος τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, διετύθωνεν ἐν χειρουργεῖον, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἀιχμάλωτος τῶν Πρώσων μετὰ τὴν ἐν Σεδάν μάχην. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1872 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς παθολογίας. Τὸ 1874 ἐξελέγη εἰς τὸ ὑψηλὸν ἰατρικὸν ἀξίωμα τοῦ μέλους τῆς ἰατρικῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων. Φέρει τὸ παράσημον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λεγεώνου τῆς τιμῆς ἀπὸ τοῦ 1878. Εἶνε συγγραφεὺς διαφόρων ἰατρικῶν πονημάτων, λίαν ἐκτιμωμένων ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Εἰδικῶς διακρίνεται ὡς χειρουργός.

Ὁ κ. Trélat ἔχει ἀδελφὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ τὸν κ. Αἰμύλιον Trélat, τὸν γνωστὸν διακεκριμένον ἀρχιτέκτονα. Τούτων ὁ πατήρ, ὁ Ulysse Trélat, διεκρίθη ὡς ἰατρός, ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς πολιτευόμενος. Κατὰ τὴν δευτέραν γαλλικὴν δημοκρατίαν, τὸ 1848, διετέλεσεν οὗτος πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, συνταγματάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς, γενικὸς ἐπίτροπος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργός. Ἦς ἰατρός δὲ διεκρίθη κυρίως ὡς ὑγιεινολόγος καὶ ὡς ψυχίατρος, ἀξιόλογα ἐπὶ τῶν κλάδων τούτων τῆς ἐπιστήμης ἐκδώσας συγγράμματα. Ἐκ τούτων τὸ ἐπιγραφόμενον: *Recherches historiques sur la folie* καὶ ἐκδοθὲν ἐν Παρισίῳ τὸ 1839, εἶνε ἔργον τῷ ὄντι κάλλιστον. Ἐν αὐτῷ ὁ πολυμαθὴς συγγραφεὺς ἀποδεικνύει, ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἠέλληνες πολλὰς περὶ ψυχιατρίας εἶχον γνώσεις, καὶ ὅτι ὁ Ἀρεταῖος ἦτο κάτοχος τῶν κυριωτάτων θεωριῶν τῶν ἀφορώσων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ψυχικῶν νοσημάτων. Ἡ «Ἔστις» μετέφερε περικοπὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου ἐν διατριβῇ αὐτῆς πρὸ τῶν δημοσιευθῆσαι «περὶ περιβάλλεως τῶν φρενοβλαβῶν.»

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἅτινα ἔγλυε νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὁ κ. Trélat, ἐπεσκέφθη μόνον τὰ νοσοκομεία, ἐξ ὧν, ὡς πληροφοροῦμεθα, δὲν ἔμεινεν ἐνθουσιασμένος, μεθ' ὅλην τὴν κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας ἀφελῆ ἐτιδεικτικὴν παράστασιν τῶν ἡμετέρων. Ἐὰν ὁ κ. Trélat ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», νοσοκομείου νεωτέρου καὶ τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ οἰκοδομηθῇ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἕκαστος δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὰ ἄλλα νοσοκομεία, καὶ ἰδίως εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Τζάνειον, εἰς τοῦ ὁποῦ δὲ τὴν θελήσῃ κατ' οὐδὲν συντελοῦσιν αἱ συγκατ' ἐπισκέψεις τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ κ. Trélat ἦλθεν ἔως ἐδῶ, ὅπως ἐκτιμήσῃ τὰς περὶ ὑγιεινῆς ἰδέας τῶν νεωτέρων ἐλλήνων, ἤξιζε τὸν κόπον νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ κυριώτερα ἡμῶν φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα καὶ τὰς φυλακὰς, ὅπως λάβῃ πλήρη ἔννοιαν τῆς καταστάσεως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος.

ΣΕΙΣΜΟΙ

Καὶ πάλι τὰ κουνήματα, καὶ πάλι χαλασμός,
καὶ πάλιν ἀσυνείδητος μᾶς ἀπειλεῖ σεισμός.
Καὶ πάλι μὲ τὸ κούνημα εὐρήκαμε δουλειά,
ἀνοιγοκλειοῦν παράθυρα καὶ τρίζουσι τὰ τζάμια,
ἢ γάτασι ξεπορτίζουσι, γαυγίζουσι τὰ σκυλιὰ,
καὶ πέφτουν ἀπ' τῆς ζυγαριᾶς σταθμά, ὀκάδες, θράμια

Θεὲ μου, τί κουνήματα!... καπνοβολοῦν τὰ ὄρη,
κτυποῦν μαχαιροπήρουνα, κτυποῦν καὶ καρβάναις,
μέσα σ' αὐτὸ τὸ κούνημα φωνάζουσι κι' οἱ κοκόροι,
σημαίνει κι' ἡ Ἀγία Σοφία μὲ τῆς χρυσαῖς καμπάναις.
Κι' ἐγὼ μὲ μούρη κίτρινη ὡσάν τὸ παντεσπάνι,
προσέχω ἴσὸ κεφάλι μου μὴν πῆσῃ τὸ ταβάνι.

Λοιπὸν κινεῖται ἡ Ἑλλάς, παντοῦ βοὴ καὶ κτύποι
ἀλλ' ὅμως τέτοια κινήσις καλλίτερα νὰ λείπῃ.
Καὶ εἶναι προτιμότερον τὸ κράτος κι' αἱ Ἀθήναι
εἰς κινήσιν πολεμικὴν ἀέναον νὰ εἶνε
καὶ πάντα τέτοια κινήσι νὰ ἔχωμε καὶ φούρια,
παρὰ ν' ἀνοίγουν μόνον τῶν κραυρῶν παντζούρια.

Ἀπὸ τὸν ζευτοπόλεμο ποτὲ δὲν τὰ κορδόνεις,
ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τὸ σεισμό σπανίως τὴν γλυτόνεις,
Κυττάζεις ἀπὸ πάνω σου τὸ θρέπανον τοῦ χάρου,
φοβᾶσαι μὴν κουκουλωθῆς μὲ πέτριαις καὶ ἀσβέστη,
λαμβάνει δὲ ἡ ὄψις σου τὸ χρώμα τοῦ Λαζάρου,
ὅπταν ἐκ τοῦ τάφου του μὲ τὸ στανεῖὸ ἀνέστη.

Λουρδῆ

